

Der gives Erstatning for enhver paa Listen opført Sygdom, som medfører Død eller Arbejdsudygtighed, hvad enten denne sidste er vedvarende eller midlertidig, total eller partiel, naar blot dens Varighed overstiger 3 Dage og skyldes Arbejde, ved hvilke den syge har været beskæftiget 12 Maaneder før Sygdommens Udbrud eller Dødens Indtræden.

Den engelske Ordning bygger paa en Formodning om, at Sygdommen skyldes Arbejdets Art, naar den

- 1) hører til de paa Listen opførte Sygdomme og
- 2) optræder i en af de paa Listen opførte Virksomheder, og denne Formodning staaer ved Magt, indtil den afkræftes ved Modbevis fra Arbejdsgiverens Side.

I *Frankrig* gives Erstatning for Erhvervssygdomme efter Reglerne for Ulykkestilfælde, naar de

- 1) er opført paa en i Henhold til Loven (af 25. Oktober 1919) opstillet Liste og
- 2) rammer Arbejdere, der sædvanlig beskæftiges i en af de paa en tilsvarende Liste opførte Virksomheder.

Listen over Sygdomme er ret begrænset og kan kun udvides efter indhentet Udtalelse fra en særlig Kommission vedrørende Erhvervssygdomme, der desuden har til Opgave at udtale sig med Hensyn til alle medicinske og tekniske Spørgsmaal, der forelægges den af Arbejdsministeriet.

Hvad de *nordiske Lande* angaar, gives der i *Sverige* i Medfør af Bestemmelsen i Lov Nr. 131 af 14. Juni 1929 om Forsikring for visse Erhvervssygdomme, jfr. kgl. Kundgørelse af 22. November 1929, Erstatning i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen i de i Loven af 14. Juni 1929 omhandlede Tilfælde af Erhvervssygdomme. Vejledende ved Afgørelsen af, om saadan Erhvervssygdom er tilstede, er en ved nævnte kgl. Kundgørelse opstillet Fortegnelse over de Sygdomsformer, der sædvanlig fremkaldes gennem saadan Paavirkning som i Loven nævnt, og over de Arter af Virksomheder, hvori disse Sygdomsformer sædvanligt forekommer.

I *Norge* er Forholdet ordnet ved Tillægslov (af 22. Juni 1928) til Lov om Ulykkesforsikring for Industrierbejdere m. v. af 13. August 1915, hvilken Tillægslov udtaler, at med Ulykkestilfælde ligestilles visse Bedriftssygdomme, hvorom Kongen fastsætter nærmere Bestemmelser. I Henhold hertil er der ved kgl. Resolution af 7. December 1928 truffet Bestemmelse om, at Forgiftninger, fremkaldt ved en Række angivne nærmere farlige Stoffer, ligestilles med Ulykkestilfælde.

Her i Landet var der i det i Rigsdagssamlingen 1924—25 fremsatte Forslag til Revision af Ulykkesforsikringsloven optaget en Tilføjelse til Lovens § 1, der aabnede Mulighed for ved kgl. Anordning at sidestille Sygdom, der skyldtes Paavirkning af Giftstoffer under Arbejdet, med Ulykkestilfælde, selv om Paavirkningen var af længere Varighed end nogle faa Dage, men Forslaget blev som bekendt ikke ophøjet til Lov.

Ved sine Overvejelser af Spørgsmaalet har Udvalget ladet sig lede af den Betragtning, at en Udeladelse af Erhvervssygdomme fra Ulykkesforsikringslovens Omraade kun lader sig begrunde i Hensyn af praktisk Natur, navnlig Vanskeligheden ved at fordele Risikoen. Saadanne Hensyn vil imidlertid ikke i Længden være Begrundelse nok for, at man sidder et i Virkeligheden fuldt berettiget Krav overhørig og undlader at udfylde den Lakune i Ulykkesforsikringsloven, som bevirker, at Arbejdere med Erhvervssygdomme, der er opstaaet som Følge af skadelige Paavirkninger af mere end nogle faa Dages Varighed, i Øjeblikket er meget uheldigt stillede: i Tilfælde, hvor de er saa længe syge, at deres Sygekassehjælp bliver opbrugt, og ikke saa syge, at de kan faa Invalidrente, har de i Virkeligheden ingen Mulighed for at faa Hjælp gennem Socialforsikringen. Hertil kommer,